

7558

ప్రపంచమతగ్రంథమాల:- అనుబంధదశము ౧.

ఓమ్
(155) ఉ ప ని వ త్తు లు

(ఈశావాస్య, త్రేత, ఎత రేయ, కఠ.)

తెనుగు గీతములు, ద్విపదలు, త్రిశుములు.

క ప్త

“ఇ త్తా నం ద యోగి”
(155)

రాజమహేంద్రవరము

ప్రపంచమతగ్రంథమాలా కార్యస్థానమువారిచే
ప్రకటింపబడినది.

కాపీదారు|

1926 [వెల రు. 0-6.

ఉ ద్దేశ ము

నీతిమత స్రచారమునకై మేము పూనియున్న పనికి సహాయము చేయ నెంచి, మా గ్రంథమాలయం దీగ్రంథమును బ్రకటింప ననుజ్ఞయిచ్చిన గ్రంథకర్తగారికి మేమెంతయుఁ గృతజ్ఞులము.

సులభమగురీతిని ఉపనిషద్బోధామృతమును బాలురును, స్త్రీయునుగూడ ననుభవించుటకై తేటగీతములు, ద్విపదలు, గేతుములుగ నీగ్రంథము రచింపఁబడినది.

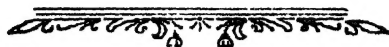
ఈగ్రంథముమూలమున దేశములో జ్ఞానము వ్యాపించెనేని అదియే మాకు పదివేలు.

రాజమహేంద్రవరము, }
1—10—26.

ప్రకాశకులు.

1. ఈశావాస్యాపనిషత్తు.
2. కేనోపనిషత్తు.
3. ఐత రేయోపనిషత్తు.
4. కఠోపనిషత్తు.

ఈ శా వా స్యో ప ని ష త్తు .

(తే ట గీ త లు)

బ్రగతియుం దెచటఁజూచిన - సర్వదేశ
వ ర్తియై యీశుఁ డుండుట - వలసఁ గర్మ
ములనువిడిచి యాత్మను బట్ట - వలయు, నెవని
ధనమునైనను గోరఁగఁ - దగద యెప్పుడు.
ఆత్మతత్త్వంబుఁ దెలియ నీ - కలవికాక
యున్నఁ గర్మలఁ జేయుచు - నుంట లెన్న;
కాన, కర్మ బంధనకారి - కానియట్లు
కోరి భువి నూలువర్మఁ - గుడువవలయు.

అత్మహంతా నజ్ఞాను - లాసురంబు
 లను తమోవృతలోకంబు - లందు, మృత్యు
 కాలమునఁ గోరికొను జన్మ - కారణముగ
 దేహములఁ దాల్చుచుందురు - తెలిపిలేక. 3

అచలమై యద్వితీయమై - సట్టి యాత్మ
 మనసుకంటె జవీయమై - మనుట, నింది
 యముల గండక దాటు; న - య్యాత్మనుండు
 పాణి మిందిరియంబుల వేటు - పఱచుచుండు. 4

అచలమయ్యును జలమౌచు - నలరుచుండు
 దూరమైయుండి దగ్గఱఁ - దోచుచుండు
 నన్నిటికి లోన వెలయున - దయ్య నాత్మ
 వరలుచుండు వానికి బాహ్య - వర్తియగుచు. 5

అన్నిభూతంబులను దస - యందు చూచి,
 అన్నిభూతంబులందుఁ ద - స్మరసికొనుచు

జ్ఞాని యగునట్టివాఁ డాత్మ - సర్వగతుఁడ
టంచుఁ దెలిసి యెన్ననిని నిం - దింపఁజూచు. ౬

జ్ఞానియగువాని కెప్పుడు - సర్వభూత
ములును దనయందె కాన్పించి - ముదముఁగూర్చు
నిట్టి యేకత్వమున యెల్ల - యెడలఁ గాంచు
జ్ఞానికిని మోహమేమి? శో - కంబునేమి? ౭

ఆత్మ తేజస్వి, యశోర - మనోజంబు
శుద్ధమును బాపరహితమో - చోష్ణఁదాల్చి
యంతటను వ్యాపనముఁబొంది - యురుచుండు;
కవియును, మనీషియును, బలి - భువు, స్వయంభు

నైన యీశుండు సర్వజ్ఞఁ-డగుటఁజేసి
శాశ్వతబ్రహ్మకల్పముల్ - జరగుకొఱకు
సర్థముల వేటుపఱచె య - థార్థముగను. ౮

జ్ఞానమునువీడి కర్మంబు - నలుపుచార
లంధకారంబునంబడి - యందె యుండు,

రంతకంటఁ జీకటిఁ బ్రే - శింతు రెపుడు
దేవతల నుపాసించెడి - ధీ రహితులు.

౯

జ్ఞాన కర్మల భేదంబు - సరిగ మాకు
నెఱుఁగి చేసిన యాచార్య - లిట్టివిద్య
యొక్క ఫలము, అవిద్య వే - తొకటి యిచ్చు
ఫలమనఁగ విందు మా ధీర - వరులనుడుల.

౧౦

దేవతాజ్ఞాన మనుదానిఁ - దెలిసికొనుచు
కర్మవిజ్ఞానమునుగూడఁ - గలుగువాఁడు
కర్మచేతను మృత్యువుఁ - గడచిపోయి
యమృతరూపంబు విద్యచే - నందుచుండు.

౧౧

ప్రకృతి మా యాస్వరూపమై - వరలుకతనఁ
జీకటిని జొత్తు రద్దాని - సేవఁ జేసి,
మాయవలనను బుట్లు బ్రహ్మంబుఁ గొలిచి

సంభవముఁదాల్చు బహ్మ యొ - సంగు నొక్క
 ఫలము, సంభవరహిత మ - వ్యాకృతంబు
 నిచ్చు వేఱెఱుంబని - యెఱుఁగఁబడియె
 నీరు లాచార్యు లెప్పుడు - దెలియఁజేయ. ౧౩
 కార్యరూపుఁడౌ బ్రహ్మను - గలయఁగొలిచి
 మఱియు నవ్యాకృతంబును - మదిని నిలిపి
 యొకట మృత్యువును దరించి - యొకట మర్త్యుఁ
 డమృతరూపంబు నెప్పుడు - నందఁగలఁడు. ౧౪
 పూషుఁడా! స్వర్గచూర్ణంబు - మొగము కప్పఁ
 బడియె నీలోని యా స్వర్గ - పాత్రవలన;
 సత్యధర్ముఁడనౌ నేను - సరిగ దానిఁ
 గనుఁగొనం దీసియుంచుమా - కరుణతోడ. ౧౫
 ఒంటఁజరియించు పూషుఁడా - యోయి యముఁడ!
 సూర్య! ఓయి పౌజాత్మ్య! - చూతు నిన్ను
 కిరణములఁబాసి, తేజస్సు - గిండు పఱచి,

నీదుకల్యాణమూర్తిఁ గా - నింపఁజేయు
 మయ్య! నీలోనివాడ నే - నగుదు నవుడు. ౧౬
 పిదప దేహంబు భస్మమై - వెడలియుండ
 ప్సాణ మమృతమా సూత్రాత్మ - లోనఁ గలియ
 ఓం అనుచు నేను స్మరియించు - చుండునటుల
 కృతము నెప్పుడు మదిని భా - వించునటుల
 ఓయి పరమాత్మ! కావించు - చుండుమయ్య! ౧౭
 నడవు మోయగ్ని! షమ్ము స - న్మార్గమునను
 గర్భఫలములఁ జేకూర్పఁ - గలవు నీవు
 దేవ! నా కర్మములనెల్లఁ - డెలిసియుండు
 వందుచే బాహకర్మల - నవలఁ ద్రోయఁ
 గదవె! యిదె నీకు నా నమ - స్కారశతము. ౧౮

ఈశావాస్యోపనిషత్తు
 సంపూర్ణము.

కే నా ప ని వ త్తు

(కే య ము.)

ప్రభుమఖండము.

ప్రవచు ప్రేరేపింప - సీమన స్థితి
బవలీలఁ బొందునో - యాదిమప్రాణంబు
జవసత్వములఁ గాంచి - సంచరించునో, వాక్కు,
చెవి, కన్నులుం దమదు - చేష్టలం దిరుగునో
తెలుపు మోగురుదేవరా.

౧

చెవికిఁ దా వినిక్తియై - మనసునకుఁ దెలివియై
నోటికిని మాటయై - ప్రాణమును దా నైయై

యింద్రియంబుల మఱచి-యేగు నాయాశ్చ యమృ
తత్వమొందును శిష్యుడా. ౨

కంటిశక్యముకాదు - మాటశక్యముకాదు
మనసుశక్యముకాదు -- మఱిదానిఁ దెలియఁగా
సూటిగా నది నీకు - సూచించుదామంటె
తోచకున్నది శిష్యుడా. 3

వ్యక్తమైనట్టి ప్రా- పంచబుకంటె, న
వ్యక్తమైనట్టి సూ - పంచకంటెను మించి
గుప్తమై యది ప్రకా - శించునని మనపూర్వ
ముఖులుచెప్పిరి - శిష్యుడా. ౪

నాక్కుచేఁ దెలియంగ - వచ్చునది యదికాదు,
దానిచేత నె వాక్కు - తథ్యముగ వర్తిల్లు,
అదియె సత్యముగాని - యిదియెల్లఁ గాదనుచుఁ
దెలిసికొను మోశిష్యుడా. ౫

ప్రథమఖండము

మనసుచేఁ దెలియఁగా - ననువైన దదికాదు,
దానిచేతనె మనసు - తాఁ బ్రవర్తిల్లు; మఱి
యదియె సత్యముగాని - యిదియెల్లఁ గాదనుచుఁ
దెలిసియుండుము శిష్యుఁడా.

౬

కంటిచేఁ దెలిసికొనఁ - గలుగునది యదికాదు
దానిచేతనె కన్న - కానఁగా శక్యమగు,
అదియె సత్యముగాని - యిదియెల్లఁ గాదనుచు
నెఱిగియుండుము శిష్యుఁడా.

౭

చెవిచేత విని తెలియఁ - జెప్పఁగల దదికాదు,
దానిచేతనె చెవియుఁ - దా వినుచునుండు; నిత
నదియె సత్యముగాని - యిదియెల్లఁ గాదనుచుఁ
దెలియు మోయి శిష్యుఁడా.

౮

ప్రాణంబుచే నదియుఁ - బ్రాణవంశముకాదు,
దానిచేతనె ప్రాణ - దానంబు కలుగు; మఱి

యదియె సత్యముగాని - యిదియెల్లఁ గాదనుచు
నిశ్చయంబును దెలియుమా.

F

ఇదిప్రథమఖండమా.

—

ద్వితీయఖండము.

ద్వి-త్వో

క్రాంచేమైనను దెలిసి - కొంటివేనియు దాని
మంచిబాగుగఁ దెలియ - మఱిగియుం దేవతల
నుంచికూడను నేర్వ - నూహచేయును మనసు
అంత తెలియును శిష్యుఁడా.

G

అది నాకుఁ దెలిసెనని - యన బుద్ధివుట్టు, మఱి
యది తెలియలేదనుచు - సంతకంఁబును దెలియు
నది తెలియదని తెలియు - నట్టివాఁడే దానిఁ

తెలియరాదని దానిఁ - చెలియువాడే తెలియు,
 తెలిసెనని యనవాడు - తెలియలే దదాని,
 తెలిసెనన మూఘులును - చెలియలేదన్న వి
 జ్ఞాను లొదురు శిష్యుఁడా. ౩

జ్ఞానమునఁ చెలిసికొని - సరగ నమృతత్వంబు
 నూనియుండుదు రాత్మ - యోగమున నామర్థ్య
 మానియుండఁగ దాన - జ్ఞానంబుగలుగు, నది
 యమృత మొసఁగును శిష్యుఁడా. ౪

ఇక్కడను చెలిసికొని - యెఱుఁగుదురు సత్యంబు,
 ఇక్కడను చెలియకయు - హెచ్చొను నాశంబు,
 ఎక్కడను దానిదగు - శిక్క మదిలోఁ చెలిసి,
 యిక్కడను వదలి ఖటి - యక్కడను పోయినను
 అమృతు శామరు శిష్యుఁడా. ౫

ఇది ద్వితీయఖండము.

తస్మై యథాండమః.

ఓ-ఓ

దేవతల కాబ్రహ్మ - స్థిరమైన జయమిచ్చి
దేవారులను నజాఁప - దేవతలు నదియుఁ దను
చేవచేతనె యాత్మ - మహిమచేతన కల్గె
నని విజ్ఞప్తిగియుండ.

౧

బ్రహ్మయును వారి య - జ్ఞానంబుఁ దెలిసికొని
వారియెదుటను దోఁచె - వరతనువుతో, నదియు
వారికిని నట్టి య - క్షస్వరూపమొ తెలియ
రాక యుండెను శిష్యుఁడ.

౨

అపుడు వారలు నగ్ని - నడిగి రి“ట్లా” జాత
వేద! వే పోయి, యది - యేమిగూపమొ తెలిసి
రావోయి” యన నతఁడు. “నట్టులే” యని యత్తు
దరికిఁ బోయెను పరువున.

3

అట్లు వేగముతోడ - నరుచెంచు నగ్నిఁ గని,
 “ఓయి నీ వెవడ”వని - యుంకించి యడుగఁగా,
 “అగ్నినోయీ నేను - జాతవేదుడ నను”
 అని యతనితోఁ బల్కెను. ౪

“అగ్నివై తే నీవు - జాతవేదుడ వైతె
 యేమి చేయఁగఁగలవా-యెఱిఁగించుమీ” యనఁగ
 “భూమిలోఁ గలదంత - బూడిచేసెద” నంచు
 నగ్ని యతనికిఁ దెల్పెను. ౫

“అంతవాడవె యశాదు - వయిన నీతృణమివుడు
 కాల్పుమీ”యని యుంచె;-కాల్పుటకునగ్నియును
 శక్తియంతయుఁ జూపి - శక్తిచాలక, మఱి
 పోయి, దేవతలకును - “భూతం బదేదో తెలి
 యంగరా” దని చెప్పెను. ౬

అప్పుడు వాయువుతోడ - ననిరి వారలు “వాయు

“అట్లా” యంచును నతఁడు - నతిరయంబున నేగి
యత్కముందట నిలిచెను. 2

పటువేగమున వచ్చు - వాయువును జూచి “నీ
నెవ్వఁడవో తెలుపు మో-యీ” యనుచునడుగ “వా
యువను నే మాతరి - శ్వుఁడ” నటంచును యత్సు
నకు నాతఁ డెఱిగించెను. ౩

“వాయువైతే నీవు - మాతరిశ్వుఁడవైతె
యేమి చేయంగలవో-యెఱిగించుమీ” యనఁగ
“భూమిలోఁ గలదంత - పొందఁగల నే” నంచు
వాయు వశనికిఁ చెప్పెను. ౪

“అంతవాఁడవె యాదు - వయిన నీ తృణ మివుడు
కదలించుమీ” యనఁగఁ - గదురయంబునఁ దాఁకి
కదలింపఁగా శక్తిఁ - గాన కటు తా మఱి
పోయి దేవతలకును - “భూతం బదేదో తెలి
యంగరా” దని పలికెను. ౫

అంత నిందుగ్నితోడ - ననిరి వారలు, “ఇందుగ్ని
డా ! పోయి, యది తెలియ-నగునె? నీ” కని పలుక
“అట్టులే” యని నెడలి - యక్షుఁ డంతగ్ధాన
మొందియుండుటఁ జూచెను. ౧౧

అప్పు డాయాకాశ - మందు నిందుగ్నిఁడు కాంచె
నతిసుందరంబైన - యాకారమును, హైమ
వతి యనఁగ నును యనఁగ-నలరుచుండెడి యువతి
“నమ్మ! తెల్పెదవె యీ-యక్షుఁ డెవ్వఁడో” యంచు
నామెఁ దెలియఁగ నడిగెను. ౧౨

ఇది తృతీయఖండము.

చతుర్థఃఖండము.

ఓ—హి

“హ్యయి! యాతఃఽబ్రహ్మ-ఓయి! యాతనివలన
నేనుమీ యసురుల జ - యించితిరి మీ” రనుచు
నామె తెలుపఁగ బ్రహ్మ-యాతఃఽ యని యిందుఁగ
డవుడు తాఁ దెలిసికొనెను.

౧

అగ్ని, వాయువు, నిందుఁగ - డట్లు దగ్గఱఁజేరి
యాబ్రహ్మఁ దెలియుటయె - యదికారణంబుగా
ఆదేవతలకెల్ల - నతిమఘ్నలై యుండి
రంతినుంసియు మహిమను.

౨

ఆ ముపురలోఁగూడ - నా మహాభూతంబె
యాబ్రహ్మ యని ముంద - ఆరసియుండటఁజేసి
యా యిందుఁగ డాయగ్ని - యావాయువునకంటె

అయిందుగ్గిడును నన్నీ - యావాయుపును దెలిసి
 నట్టి యాబ్రహ్మాంబు - నధిదైవతం బొచు
 మెఱపువలె గనబడుచు - మెఱపువలె నణగెనుని
 తెలిసికొను మోళిష్యుడా. ౪

అట్ల యాబ్రహ్మాంబు - నధ్యాత్మమని యెడద
 నరసి యాతనిధ్యాన - మగు నాకు నని, మన
 స్సంకల్పముంజేసి - స్మరియింప నది సాధ్య
 మగుచుండు నోళిష్యుడా. ౫

ప్రాణికోటులకెల్లఁ బ్రాప్తిచునట్టి యా
 బ్రహ్మాంబుఁ దెలిసికొను - వానిచే యాయెల్ల
 ప్రాణులును జేరి యా - బ్రహ్మాంబుఁ దెలుపుమని
 కోరుచుండును శిష్యుడా. ౬

“అయ్య! యీ యువనిష-త్తును దెల్పు” మని నీవు
 నడిగితివి; అబ్రహ్మ - నరయఁగాఁ దగునట్టి

యా యుపనిషత్తునే - యతిరహస్యంబైన

దానిఁ దెల్పితి శిష్యుఁడా.

2

దానిఁ దెలియఁగ బెన్ద - తపను చేయఁగవలెను,

దమముఁగాంచియుఁ గర్మ - తప్పకుండఁగవలెను,

వేదవేదాంగములు - విఖ్యాతసత్త్వంబు

దాని కిరవులు శిష్యుఁడా.

౩

ఈబ్రహ్మవిద్యఁ దా - నెవఁడు బాగుగఁ దెలియు

నాతండు సంసార - మును దరించి యనంత

మై, శ్రేష్ఠమై యుండు నా స్వర్గలోకాన

నిలుచు, నిలుచును శిష్యుఁడా.

౪

ఇదిచతుర్థఁడము.

కేనోపనిషత్తు సంపూర్ణము.

ఓమ్ తత్ సత్.

ఐతరేయోపనిషత్తు .

(ద్విపదలు)

ప్రథమాధ్యాయము.

ప్రథమఖండము.

ఔక్కదే యీయాత్మ - యుడై తొట్టొలుత
చరము నచరముఁ దోఁ - చకయుడై నవుడు;
లోకంబు సృజియుతుఁ - గాకని యప్పు
డాత్మ యాలోచించె - సంతరంగమున.
అంత నీలోకాల నతఁడు సృజించె
సంభస్సును మరీచి - యల మరం బాప
ములను నాల్గింటినిఁ - బొందుగా నప్పు;
డంభస్సునకు దివి - యాలవాలమగు
నా మరీచికి నిక్క - యంతరిక్షంబు

ఆ మరంబును బృహస్పతి యందు వసించు

ఆపృథ్విక్రింద నా - గూఢంబు లుండు. ౨

లోకంబులను నేను - లోకపాలకుల

సృజియింతు నంచు నూ-హించి యాతండు

నుదకంబు లందుండి యొక్కపూరుషుని

బుట్టించె సర్వాంగ - పూర్ణుఁ డౌసట్లు. 3

ఆ పూరుషుని యాత్మ - భ్యాసంప నతని

ముఖ మండగూఢంబు - పోలిక నుండ

వాక్కువెల్వడియె నా - వాక్కున నగ్ని;

నాసిక ల్వెల్వడె - నాసికలఁ బ్రాణ ;

మా ప్రాణమున వాయు - వపుడు జనించె ;

కన్నలు వెల్వడె - గన్నులఁ జక్షు

వా చక్షువుననుండి - యాదిత్యుడయ్యె;

చెవులు వెల్వడియె నా - చెవుల శ్రోత్రంబు

శ్రోత్రమునను దిశల్ - శోభతోఁ బుట్టె ;

త్వక్కు వెల్వడియె నా - త్వక్కున లోమ
సంఘంబు; నందు నో - పనివనస్పతులు ;
హృదయంబు పుట్టె నా - హృదయాన మనసు
మనసునఁ జుమ్మిండు - మాయగాఁ గలిగె;
నాభి వెల్వడియె నా - నాభి నపాన
మందుండి మృత్యువు - నవుడు తాఁ బుట్టె;
శిశ్నంబు పుట్టెను, - శిశ్నంబునందు
రేతస్సు కలిగెను, - రేతస్సువలన
జలములు పుట్టెను - జయ్యన నవుడు.

౪

ఇది ప్రథమఖండము

నథ మా ధ్యా యము.

ద్వితీయఖండము.

దొంగ

అదేవతలుసృష్టి - నందివిస్తార

సంసార మనియెడి - సాగరంబునను

పడుచు లేచుచు త్తు - త్తిపాసలఁ బొంది

“అయ్య ! మా కాఁగలి - యయ్యెన్నెన్నంబు

దొరకెడి యిరవును - సరగఁ జూపింపు”

మనిపల్కి రా పూరు - ఘనిఁగూర్చి యవుడు. ౧

అది విని పూరుఘం - డావును జూపె

నది మాకుఁ బనికిరా - దనిరి దేవతలు!

అంతగుఱ్ఱంబును - నాలెండు చూపె

నదియును బనికిరా - దనిరిదేవతలు. ౨

అవుడు మనుష్యుని - నాలెండు చూపె

నోహా! సుకృతం బయ్యె - నోయయ్య మనుజుఁ

డెంతయును సమర్థుఁ - డింతియే చాలు”

నన మీకుఁ దగిసెట్టి - యాశ్రయంబందుఁ
దగబ్రవేశింపుం డ - నఁగ నంతలోన.

3

అగ్ని వాగ్రూపాన - నాన్యంబుఁ జొచ్చె
నాసికఁ జొచ్చెఁ బ్రా - ణము నొచు వాము
వాదిత్యుఁడును జక్షు - వై కంఠఁ జొచ్చె
దిశలు శ్రోత్రమయి పాం-దెను గర్ణములను
పరఁగ రోమములు నో - వధివనస్పతులు
నై త్వక్కునందున - నావిర్భవించె
నిందుండు మనసొచు - హృదయంబుఁ జొచ్చె
మృత్యు వసానమై - యేఁగె నాభికిని
జలము రేతసుగ శి - శ్నమునందుఁ జొచ్చె

4

అపూరుషునిఁ గూర్చి - యాశ్రయిదప్ప
“లయ్య! మాకును జూపు - మాశ్రయం” బనుడు
“ఈ దేవతలయందె - యిమ్ముగా మీరు
కాగలవామనుచు వచ్చుచున్నారే”

!

ఈశావాస్యోపనిషత్తు

డనియె; దామందుచే - తన హవిస్సులను
దేవతలకుఁ బెట్టఁ - దిరముగ నవియు
భాగఁబులం గొని - వర్ధిల్లుచుండు.

౫

ఇది ద్వితీయఖండము

—

తృతీయఖండము.

ఓ—హి

క్రొకంబులకును నీ - లోకపాలకుల
కన్నంబు నృణముంతు - నని యాతఁ డెంచె.
జలములఁగూర్చి తా - సంకల్పమూన
మూర్తి పుట్టెను; అట్లు పుట్టినమూర్తి
యే యున్నమగుచును - నెసలారుచుండు.

౧

౨

అట్లునృష్టంబైన - యున్నంబు తన్ను
భక్షించువానికి - భయపడిపాట

తృతీయఖండము

నాపూరుమఁడు వాక్కు - సంపి పట్టణమున
 నెంచెను; వాక్కు - గ్రహింపలేదయ్యెను
 ఆయన్నమునె తిని - యఖిలలోకంబు
 తృప్తినిబొందెను - నిరముగా నపుడు.

ఘోరిణంబుఁ బంపుచు గ్రహియింపబోవ
 ఘోరిణంబు దానిని - గ్రహియింపదయ్యెను;
 ఘోరిణంబుచేతనే - గ్రహించి దాని
 తృప్తినిబొందెను లోక - మెల్లవేళలను.

కంటి చేతను దానిఁ - గాంచగఁ బోవ

కన్నులు దానిని - గాంచలేదయ్యెను
 కన్నులచేతనే - కనుచును దానిని
 దృష్టినిబొందెను లోక - మెల్లవేళలను.

చెవిచేత దానిని - జేర యత్నింప
 చెవియును దానిని - జేరలేదయ్యెను.

వీనులచే దాని - వినుచు లోకంబు

తృప్తినిబొందె ను - స్థిరముగా నవుడు. ౬

త్వక్కుచేతను దాని - బట్టబోయినను

త్వక్కునుం దానిని - బట్టలేదయ్యె

త్వక్కుచేతనె దాని - దానికి లోకంబు

తృప్తినిబొందె ను - స్థిరముగా నవుడు. ౭

దానిని మనసుచే - తను బట్టబోవ

మనసు దానినిబొందఁ - గన జాలదయ్యె

ధ్యానించి మనసుచే - తనె లోకమెల్ల

తృప్తినిబొందె ను - స్థిరముగా నవుడు ౮

శిశ్నంబుచే దాని - జేర యత్నింప

శిశ్నంబు దానిని - జేరలేదయ్యె

శిశ్నంబు దానిని - జేరియు విడిచి

తృప్తినిబొందె ను - నిరత లోకంబు -

ఆ యపానంబున - నంద యత్నించి
 గ్రహియించె దాని నా - కారణంబునను
 ఆ యపానంబె తా - నన్నాయు వగుచు
 నన్నంబును గ్రహించు - నట్టిది యయ్యె. ౧౦
 ఏను లేకుండ దే - హేంద్రియాదులును
 నెట్లుండునంచు నూహించె దా మదిని
 ఎట్టుల నేచు దే - హేంద్రియాదులను
 బొందఁగలానని - బుద్ధిని దలఁచె.
 వాక్కును వానిఁ బి - ల్వఁగనోపేనేని,
 పాఠంబు వాని జీ - వనము నొనేని,
 కన్నులు వానిని - గాంచఁగలవేని
 వీనులు వానిని - వినఁగలై నేని
 త్వక్కుచే నవియును - దాఁకఁబడునేని,
 మనసు ధ్యానింపఁగా - ననువయ్యేనేని,
 ఆ యపానంబు న - పానమగునేని.

శిశ్నంబుచేత వి - సృష్ట మగునేని,
 ఏను నెవ్వడనామ - నిష్పడబంచు
 నాపూరుషుడు దా - ననుకొనె మదిని. ౧౧
 తానష్ట బ్రహ్మారం - ధ్రుముఁ జీల్చికొనుచు;
 నా ద్వారమున దేహ - మందునఁ జొచ్చె;
 ఈమార్గమునకె వి - దృతి యని పేరు;
 దానినే మఱియు నం - దనమని యందు
 రవసధంబులు మూఁడె - యాపూరుషునకు
 స్వప్నంబులును మూఁడు - నర్తిల్లుచుండు.
 దక్షిణాక్షియునె మో - దటి యవసధంబు
 మనసె వర్తిల్లు రెం - డప యవసధముగ
 హృదయంబు మూఁడవ - యిహ్మౌచు నుండు. ౧౨
 ఆత్మ దేహముతోడ - నైక్యంబునొంది
 తాదాత్మ్యభావంబుఁ - దాల్చె దా నపుడు
 ఆత్మకంటెను భిన్న - మగుదాని శృతియుఁ

జెప్పెనె? యట్టులఁ - జెప్పలే దెవుడు.
 తానె యీ లోకరూ - పాన న్యాపించి
 నుంటినంచును నాత్మ - యొప్పరికించె. ౧౩.
 ప్రత్యక్ష మైనట్టు - పరమాత్మ యవుడు
 సత్యరూపంబైన - సంసారముగను
 వర్తించె ; దేవతల్ - వారు పరోక్ష
 హితులు తాము పరోక్ష - హితు లాదు రెవుడు.

ఇది తృతీయఖండము.

ప్రథమాధ్యాయము సంపూర్ణము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

ప్రథమఖండము

పురుషునిలో మొదట - బుట్టు రేతస్సు
రేతస్సు సకలాంగ - భృతమైన తేజ
మై యుండు; బురుషుండు - నద్దానిఁ దాల్చు;
దానిని స్త్రీయందు - దడిపి తొల్లింటి
జన్మంబు నొందుచు - సంసారి యవును. ౧

ఇది ప్రథమఖండము.

ద్వితీయఖండము.

రేతస్సు స్త్రీకి వ్యతి - రిక్తంబుగాక
స్వాంగంబులనువలె - నలవడియుండ ౧
నామె యెట్టి యపాయ - మందంగఁ బోక
స్వాంగంబులనువలె - వర్ధిల్లఁజేయు;

ఇట్లామె రేతస్సు - వృద్ధిబొందివ
 భర్తయు నామెను - భరియించి సాకి
 తనుదానె రక్షించి - కొనును, జన్మించి
 నట్టితర్వాత నా - యర్భకు సాకి
 తనుదానె రక్షించి - కొను; నిట్టె లోక
 మెల్ల సాగుచునుండు నెల్లకాలంబు
 తల్లిగర్భమునుండి - తరలివచ్చుటయె
 రెండవజన్మయై - యుండుఁ బురుషునికి.

— ౨

ఇది ద్వితీయఖండము

తృతీయఖండము.

పుణ్యకర్మలకెల్లఁ - బుత్తు నధికారిఁ
 జేసియుఁ దనకర్మ - జేసియు, వయసు
 వ్రాలినంతనె తా మ -రణమును బొంది

పుట్టును మఱలను; - మూఁడవజన్మ
యిదియని ఋషిచెప్పె - నేర్పడ మునుపు.
ఇది తృతీయాఖండము

చతుర్థాఖండము.

గర్భమునందుండి - కనుగొంటి దేవ;
తలజన్మలను లోహ - మాల నిర్మితంబు
లైన దేహము లధో - యానంబులైన
యప్పుడు వలఁ జించి - యవతలకేగు
డేగవలెను బైటి - కేగుదెంచి తన
గర్భములోనుండి - కడఁకతో వామ
దేవుండు నిట్టులే - తెలిపె నేర్పడఁగ;
ఆ వామదేవుండు - నట్లు తాఁ దెలిసి
యీ శరీరమునుండి - యేగి పైలోక

ములఁ బొంది యో భోగ- మలఁ గాంచి యమృతు
డయ్యెఁ దా సమృతుండు - సయ్యె నాతిండు.

ఇదిచతుర్థఖండము.

ద్వితీయాధ్యాయము స-పూర్ణము.

తృతీయాధ్యాయము.

ప్రథమఖండము

ఇ ట్లుపాసించెడు - నీయాత్మ యెవఁడు ?

దేనిచే రూపంబుఁ - దాను జూచెడును ?

దేనిచే శబ్దంబుఁ - దా వినుచుండు ?

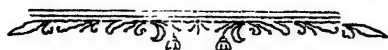
దేనిచే గంధంబుఁ - దాను మూర్ఛితును ?

దేనిచే మాటలఁ - దాను మాటాడు ?

స్వాదు వస్వాదు వె - వ్వం జేయుపటచు ?

ని ట్లుపాసించెడు - నీ యాత్మ యెవఁడు ?

క తో ప ని ష త్తు.

ప్రథమ వల్లి

విశ్వజిన్నామయజ్ఞంబు - వెలయఁజేసి,
 దానిఫలముల నందంగఁ - దలఁచి తనదు
 సర్వముఁ ధారవోసె వా - జనప్రవసుఁడు;
 తనయుఁ డతనికి నచికేతుఁ - డనెడువాఁడు. ౧
 బాలుఁడౌ నచికేతుఁ డా - లీల దక్షి
 ణలనునిచ్చెడు తండ్రిని - దలఁచికొనుచు
 మదిని శ్రీధాన్వతుండయి - మాన్యబుద్ధి
 యిట్టులని లోనఁ దా విత - ర్కించుకొనియె. ౨
 “నీరులేదు, గడ్డియుఁ గడు - పారలేదు,
 పాలులే, పంగహీనంబు - లాలమంద,

ప్రథమఃపల్లి

లిట్టివానిని దక్షిణ - లిచ్చి తండ్రి

సౌఖ్యరహితలోకములకు - జనున కాదె ?”

అతడు తండ్రినిజూచి, “ఓ - యయ్య! నన్ను

నెవరికిత్తువు? నన్ను నీ - వెవరికిత్తు? ”

ననిం బలుకక, మఱియును - నట్లే యడుగ

నలిగి “మృత్యువునకు నిత్తు - ననియెఁ దండ్రి”.

“నాకుముం దెందఱో పోయి - నాకు; నాకు

వెనుక నింకెందఱో యట్లే - వెడలఁగలరు;

యముని కే నెట్లుపచరింతు? - అతడు నాకు

నేమి చేయంగఁగలవాఁడు - నిపుడు తండ్రి!

“పూర్వు లందఱు నెట్టులఁ - బోయినారొ

వరుసఁబోయిరి తరువాతి - వారుఁగూడ,

సస్యజాలంబువలెఁ జచ్చి - సస్యమువలె

మఱిల జరియించుచుండును - మర్నఁడెపుడు.”

“అతిథియై బ్రాహ్మణుఁడు వచ్చి - యగ్నివోలె
 గృహమునం దధివసించును; - కిడులేక
 యుండ శాంత్యుపచారంబు - లొనరఁ జేయు
 పలయు, జలములఁదెమ్ము వై - వస్వతుండ! 2

“ఉపవసించుచు బ్రాహ్మణుఁ - డుండు నెవని
 యింట, నాయల్పబుద్ధికి - నెసఁగఁబోవు
 సత్యవా, క్కాశ సకల్ప - సంగతులును,
 పుత్రి పశుపు, లిష్టాపూర్త - ములును నెల్ల. ౩

“బ్రాహ్మణా! అతిథివి, మూఁడు - రాత్రులుపవ
 సించితివి నాదుగృహమునఁ - జేతు సతులు;
 వంద్యుడవు నీవు; నాకును - స్వస్తియగును;
 కోరుమా మూఁడువరములు - కొదుగ కిత్తు.” ౪

“నీవు విడిచిన నన్ను శాం - తించి మంచి
 మనసుతోఁ గోపమునువీడి - ననునెఱింగి

కొనుచు గొతముఁ జెప్పటి - కొడుకె యనుచు
ముదమునం జూచుటయె నాకు - మొదటివరము.”

“స్మృతిగలిగి నాయనజ్ఞు - మతిని గోప
మెల్ల వీడి మృత్యుమాఖిప్ర - సృష్ట నిన్నుఁ
జూచు నెప్పటివలె సుఖ - సుప్తి నొందు
నిశల నొద్దాలకియు నారు - ణియును దండి.” ౧౬

“స్వర్గమున నీవు లేకుంట - జరయుఁగాని
భయముఁగాని లే వచట, పి - పాప క్షుధయు
రెండులేవు; శోకంబుఁ ద - రించి, స్వర్గ
మందు సౌఖ్యప్రపూర్ణులై - యలరుచుండు.” ౧౭

“అమృతరూపంబులను స్వర్గ - మందు నుండు
రట్టి స్వర్గముఁ జేర్చెడి - యగ్ని నీవ
యెఱుఁగుదువు; రెండవవరంబు - నిమ్మ దాని
జ్ఞానమును మృత్యువా! విందు - శ్రద్ధతోడ.” ౧౮

“బుద్ధిగుహః నిగూఢమై - పావలి స్వస్య
 మై యంతలో కాప్తియా - నగ్నిః జెపును
 దెలిసికొనుమయ్య నచికేత! - తెలిసికొనుచు
 జన్మరాహిత్యసిద్ధిని - సరగఁ గొనుము” ౧౪
 లోకముల కాదియా నగ్ని - నేకరశిః
 వేర్వలయు నిట్టుక లెన్ని - పెట్టవలయు
 సంతయును జెప్ప నచికేతుఁ - డప్పగింప;
 తుష్టుఁడై మృత్యు వాతని - తోడఁ బల్కె. ౧౫
 అమృహాత్ముఁడు బ్రీతుఁడై - యపుడు, “మఱల
 నిచ్చెద వరంబు నియ్యగ్ని - యెపుడు నీదు
 పేర వర్తిల్లు; ఈ రత్న - హారమును న
 నేకవర్ణాత్మకంబు గా - హింపు” మనియె. ౧౬
 “వసుధ ముమ్మాఱు నచికేత - వహ్ని వేల్చి
 * మువ్రతతో ననుసంధించి - మూఁడుకర్మ

మాతా పితౄచార్యులు, యాగాధ్యయనదానములు.

లొనరుచుచు జన్మమృత్యువు - లను దరించు;
దేవు నర్వజ్ఞు నాథుని - చెలిసి చూచు
వాడు శాంతి నత్యంతము - బడయఁగలడు. ౧౭

“పసుధ ముమ్మాలు నచికేత - వహ్ని వేల్పు
వాడు * మూడవ్రవానిని - వరునఁ చెలిసి
నాచికేతాగ్నిఁ బూజించు - నాడు మృత్యు
పాశముల వీడి సుఖముచు - స్వర్గముచు. ౧౮

“స్వర్గమౌ నగ్ని యిది కోర్కె - బడసినాడ
విచ్చితిని రెండవవరంబు - నింకఁగూడ
జనులు దీనిని నీపేర - జఱపుచుందు

రయ్య ! నచికేత చెవును మూఁ డవవరంబు. ౧౯
“మనజాడు గతింప నాత్మయు - మఱిల నుండు
ననుచుఁ గొందఱు; ఉండద - టంచుఁ గొంద

* యా గాధ్యయన దానములు

అందు; రీ సందియమునెల్ల - అయ్య ! నీవ
తీర్పవలయు ఇదియె నా తృ - తీయవరము. ౨

“మునుపు దేవతలకుఁగూడఁ - బుట్టె నిట్టి
సందియము; కాని, యిదియు ను - సాధ్యమగునె?
యించు కేనియు? గాన, వ - రింపు మన్య
వరము; నచికేత! వలదు ని - ర్హద మివుడు” ౨౧

“వేవతలుఁ దలపోసిరి - దీనిఁ గూర్చి;
అదియు దుష్టరేయ మంటివి; - అట్టి దీని
బోధఁజేయు నన్యని నేను - బొందఁగలనె?
తెలియఁదగినది మృత్యువా ! - కలదె యొందు ?”

“ఆత్మజులను బ్రాతులను శ - తాయువులను
బహువు లేనుఁగులు, ధనంబు - వాజులెన్ని
యైనఁ గోరుము భూమి న - త్యంతభూతి
సెన్నియేం డుండఁగోరెదో - యెంచికొనుము. ౨౩

“ఓయీ నచికేత ! దీక్షి - నుద్దియైన
 విత్తమును జరజీవిత్య - మిత్తుఁ జుమ్మి
 ఈ మహాభూమిఁ జరము వ - డిల్లుచుండు
 మెల్లకామంబులను గొను - మింపుమీఱు. ౨౬

“మర్త్యులకు దుర్లభంబులౌ - మహితకామ
 ములను నీ కిష్టమావానిఁ - బోలనిత్తు
 సరథలు సతూర్యలౌ రామ - లరుదుకారె
 వారు మర్త్యులకును బొంద ? - వీరి నిత్తు,
 వారిచేఁ బరిచర్యలఁ - బడయుమయ్య
 నీవు మరణంబుఁగూర్చి ప్ర - శ్నింపవలదు. ౨౭

“అంతకా ! భోగము లవెల్ల - యవయవముల
 తేజమును జీర్ణమొనరించు - దీనిమించి
 జీవితము నల్పమాఁ; గాన, - నీవె గొనుము,
 వాహములు నృత్యగీతమల్ - వలదు నాకు. ౨౮

“ధనము గల్గునగాని తృ - ప్త్యు దృఙింపఁ
 జాల; మీ వీశుడవుగ మ - మ్మేలుటలను
 జూచితిమయేని జీవంబు - సుస్థిరమగుఁ
 గాని, యే గోరువర మదో - క్కటియె సుమ్ము.
 జనుఁ డధోగతుఁడై క్షీణ - తను భజించు
 ననుచు, జీవిత మల్పంబ - టంచుఁ దెలిసి
 శాశ్వతం బమ ర్త్యంబగు - చక్కివదలి
 యుష్మరసల సుభోగంబు - నరయునొక్కొ! ౨౮
 “స్వర్గలోకంబునం దిట్టి - సందియంబు
 గలిగె; నద్దాసిఁ దీర్పంగ - వలయునయ్య
 మృత్యువా! అతిగూఢమా - నిట్టివరము
 కంటె నచికేతునకు నొండు - గలదె చెప్పుచు?” ౨౯

ఇది ప్రథమవల్లి.

ద్వి తీ య వ ల్లి.

“ప్రియ సొక్కటి, శ్రేయస్సు - వేతెయొకటి ;
ఉభయమును భిన్నఫలముల - నొసగి, పురుషు
బంధనముచేయు; శ్రేయస్సు - బడయువాడు
పొందు మేలు; ప్రేయఃకామి - యొందుచెడుగు. ౧

జనుడు ప్రేయస్సు శ్రేయస్సు - ననెడు రెండుఁ
బడయు; ధీరుడు వాని నే - ర్పఱచుకొనును;
ప్రేయమును వీడి శ్రేయమే - వెనకు ధీరు ;
డలసుఁ డాత్మలాభార్థి ప్రే - యస్సుఁ గోరు. ౨

“అట్టియెడ నచికేత! ప్రి - యంబులైన
యిష్టకామంబు రూపంబు - నించుకైనఁ
గోరవైతివి; ధనము నం - సారమగ్ను
లెల్లఁ గోరఁగ నీస్మంక - నెడవిడచితి.

“విద్యయు నవిద్యయును రెండు - భిన్నములయి
 భిన్నఫలదంబులయి యుండు ; - వీనిలోన
 విద్యనే సచి కేసుండు . వేడువఁడ
 టంచుఁ గావులోభుండు గాఁ - డనుచుఁ దలఁతు. ౪

“తిరుగుచు నవిద్యలోపల - ధీరులమని
 పండితమన్యతా మూఢ - వర్గ మెప్పు
 డంధులంబట్టి తిరిగెడు - నంధులవలె
 నిట్టులట్టులఁ దాము భృ - మించుచుండు. ౫

“బాలుఁడై విత్త మోహ ని - బద్ధుఁడై న
 మూఢునకు సాంపరాయ . పు - బుద్ధి యెనఁగ
 దిదియెలోకంబు మఱి లోక - మెదియు లేద
 టంచు నాచేతఁ బడు జనుం - డహరహంబు. ౬

“పెక్కు రేయాత్మనుగుఱించి - వినఁగఁజాల
 రట్లు వినియుఁ బెక్కురు తెలి - యంగఁజాల
 రట్టిదానిని జెప్పవఁ - డరుదు; నిపుణుఁ

దై గోహిం చెడివాడును - నరుదు; గురువుఁ
బట్టి బాగుగఁ దెలిసిన - వాడు నరుదు. 2

“హీననరుఁ డెంతచెప్పిన - నెంతచింత
చేసినను నాశ్చర్య యిది నువి - జ్ఞేయమగునె?
అణువుఁ బోలుటచే నత - ర్కము నణియ
మగుట బ్రహ్మాజ్ఞనకే దాని - నరయవశము. ౩

“ఇట్టిమతిని దర్శముచేత - నేనిఁ బొంద
నలవికా, దొక్క యాచార్యు - వలన లెస్స
గాఁ దెలియవచ్చుఁ బ్రతుతమా! - నీదు సత్య
ధృతుల కచ్చెరువయ్యె; ఈ - రీతి నడుగు
వాడె నచికేత! మాకుఁ గా - వలయు నెపుడు. ౪

“కర్మఫల మనిత్యంబను - మర్మ మెఱిఁగి
అధ్వివము ధ్వివముం గూర్చ - దనుచు నెఱిఁగి
అస్థిరంబుల నాచికే - తాగ్ని వేల్చి
ఇట్టి పదవిని బొందితి - నిదియు ఘనమే ? ౫

“కామములకు ఫలంబు జ - గత్పరిత్యజఁ
గర్భఫలము భయద మాత్మ - గతి ననంత్య
మభయదం బతివిస్తార - మమరఁ జూచి
ధీర ! నచికేత ! వదలితి - ధృతివలిర్ప. ౧౧

“గూఢమై దుర్నిరీక్ష్యమై - * గుహవసించి
'తెలియ శక్యంబుగాక ను - స్థిరత సర్వ
భూతవ ర్తినై అధ్యాత్మ - మున లభించు
నాత్మఁ డెలిసి విడుచు శోక - హర్షములను. ౧౨
వినుచు దీని గ్రహించుచు - వేటుపట్చి,
ధర్మ్య మణువును నైన యా - త్మను భజించి,
మోదనీయము జనుఁడొంది - మోదమందు;
వత్స! స్వర్గము నీకు న - పావృతంబు. ౧౩

“ధర్మము సధర్మమును గాని - దాని, కార్య
కారణములకు భిన్నమై - కలుగుదాని,

* బుద్ధియను గుహ.

భూతమున భవిష్యత్తునఁ - బొదలనట్టి
 దాని నీవు చూతువు; నాకు - దానిఁ జెపుము. ౧౪
 “నర్వవేదములును దేని - నన్నతించు
 నర్వతపములు దేనికై - నలుపుచుందు
 దేనికై బ్రహ్మచారులై - తిరుగుచుందు
 రదియె “ఓమ్” అను పదమని-యరయుమయ్య. ౧౫
 “ఓమ్ అనెడు నక్షరమె బ్రహ్మ; - ఓమ్ అనియెడ
 నక్షరమె పర; మో వును - నక్షరమునె
 తెలిసికొని యెవ్వఁ డెద్దాని - నలచుచుండు
 దానిఁ దప్పక పొందును - తథ్య మిదియు. ౧౬
 ఏతదాలంబనమె శ్రేష్ఠ - మిదియె పరమ;
 ఇట్టి యాలంబనము మది - నెఱుంగువాఁడు
 బ్రహ్మలోకంబునం బూజ్య - పదవి నొందు. ౧౭
 జ్ఞానరూపమా నాత్మకు - జననమరణ
 ములును గారణమును లేవు; - పుట్టలేద

కరోవనిషత్తు

కుదియు; నిత్యము, శాశ్వత - మజమునై, పు
గాణమై, నశింపదు శరీ - రంబు చెడిన. ౧౮

సంపువాఁడు చంపితినిని - చంపఁబడిన
గాఁడు చచ్చితినిని తలం - పఁగ నిరువురు
నానహీనులె యగుదురు; - చంపుటయును
చంపఁబడుటయు నాత్మకుఁ - జనదుచెప్ప. ౧౯

నిలువుకంటెను నలుపు, మ - హత్తుకంటె
పహిలిహా నాత్మజంతువు -* గుహను నిలుచుఁ
నామృతకర్మరహితుఁడు శో - కముఁ దరించి
నాతవరమునఁ దెలియు నా - త్మయె ఘనమని. ౨౦

దలకుండియు దూరము - కదలిపోవుఁ,
ండుకొనియును నాతటఁ - బర్చుచుండు,

బద్ధియను గుహ.

మదము నమదంబునైన యా - త్మను మదస్యఁ
డెవఁడు తెలియంగఁగలవాఁడొ - యెంచి చెప్తును !

దేహమనవస్థితం; బుదు - స్థిత నిలిచి,
దేహరహితమై, మహితమై - తేజఁగిల్లి
విభవమున యాత్మఁ దెలియుచు - వేడ్కతోడ
శోకమును ధీరుఁ డెప్పుడు - జూడఁబోడు. ౨౨

ప్రపంచసంబున, మేధస్సు - వలన, శాస్త్ర
జాలమున, ఆత్మ లభ్యమై - యేలయుండు ?
సాధకుం డెట్లు దానిని - సాధ్యపఱచు
కొనునొ, అట్టులే యది వాని - కిని లభించు. ౨౩

మృప్తచరితుఁ, డశాంతుండు - తుష్టి లేని
వాఁడు, నిష్ఠయు లేనట్టి - వాఁడు, ఆత్మ
తత్త్వమును బొందఁ జాలఁడు - దాని సధిక
జ్ఞానముననె సంపాదించ - సాధ్యమగును. ౨౪

అత్తుకును బ్రాహ్మమును తూత్ర - మన్నమగును;
 మృత్యు వ్రపనేచి సంబగు; - మిగుల నదియు
 నెట్టిదియొ యెక్కడో కూడ- నెఱుంగవశమే? ౨౫

ఇది ద్వితీయవల్లి.

తృతీయవల్లి.

క్రియలఁ బఁచాగ్నులఁ ద్రోణాచి - కేతులైన
 బ్రహ్మవిదులు కర్మములకై - పడయు నాత్మ,
 గుహను బరముఁ బరార్థమై - పడయు నాత్మ,
 వసుస నుపమింతుఁ ఛాయాత - పంబు లనుచు. ౧
 అక్షరముఁ బరబ్రహ్మమై - యాగవరుల
 కెద్ది సేతువుబోలెఁ దా - నసఁగుచుండుఁ

తృతీయవల్లి

దవిలి సంసారముఁ దరింపఁ - దలఁచు వారి
 కభయపారము నాచికే - తాగ్ని తెలిసె. -
 ఆత్మను రథస్థుఁడంచును - నరయవలయు,
 దేహమును రథమటంచును - దెలియవలయు
 బుద్ధి సారథి యను నూహఁ - బొందవలయు,
 నల మనస్సు కి శ్మేచుటంచుఁ - దలఁపవలయు.

ఇంద్రియములు హఠఁబు; తా - యింద్రియంబు
 లంఘుఁ గనఁబడునవి విష - యాబు లగుచు ;
 ఆత్మ, యింద్రియములు, మన - స్సమరఁగూడి
 భోక్త యగునవి తెలియఁజె - ప్పదురు బుధులు.

అనయము సమాహితముకాని - మనసుతోడ
 నెవ్వఁ డవివేకియై యుండు, - నిట్టివాని
 కింద్రియాబులు సారథి - కెప్పుడు లొంగ
 నట్టి దుష్టాశ్వములవలె - నవకముగను. >

అనయము సుసమాహితమైన - మనసుతోడ
 నెవ్వఁడు వివేకియై యుండు - నిట్టివాని
 కింద్రియంబులు సారథి కెపుడు లొంగు
 నుత్తమాశ్వములవలె స్వా - యత్తము లగు. ౬

అనయ మమనస్కుఁ డశుచియు - నైనవాఁడు
 జ్ఞానరహితుండుఁ బూర్వోక్త - మైన బ్రహ్మ
 పదము నొందక సంసార - వాంఛఁ గొనును. ౭

సరగ సుమనస్కుఁడును, శుచి, - జ్ఞానవంతుఁ
 డైనవాఁడై, యా పదముఁ దా - నధిగమించి
 యుచటనుండి సంసారంబు - నందఁబోఁడు. ౮

ఎవఁడు విజ్ఞానసారథి, - ఎవనిమనసు
 ప్రగ్రహముఁబోలె నింద్రియ - గ్రహ మొనర్పు,
 అతఁడు సంసారపారంబు - నధిగమించి
 పరమవిష్ణుపదంబును - బడయఁగలఁడు. ౯

తృతీయవల్లి

అర్థములు హెచ్చగును ఇంది - యములకంటె
 అర్థములకంటెను మనస్సె - యధికమగును;
 మనసుకంటెను బుద్ధియె - మహితయగును;
 ఆత్మ బుద్ధికంటెను గడు - సధికమగును.
 అధిక మవ్యక్తమాను మ - హత్తుకంటె;
 పురుషుఁ డవ్యక్తమునకంటె - బరుఁడు; పురుషు
 కంటె బరమైన దింక నొ - క్కటియు లేదు;
 కావ్య యదె, పరమంబగు - గతియు నదియె. (

సర్వభూతంబులందును - సంచరించు
 నిట్టి యాత్మ నిగూఢమై - యించుకేని
 కనబడదు; సూక్ష్మదర్శుల - కంటఁ బడును. (

వాక్కును మనస్సునందుంచి, - వరుస నొ మ
 నస్సు బుద్ధ్యాత్మకును సర్ప - ణంబుచేసి,
 మహితకర్తృత్వలో బుద్ధి - మరగఁజేసి,
 దాని శాంత్యాత్మలోపల - దాచవలయు. (

లెండయా! మేల్కొనుడయ్య! - లేచి, శ్రేష్ఠ
 గురువుఁ గొని వివేకంబునఁ - గొనుఁడు దాని;
 కత్తి యంచునువలె వాడి - కల్లునట్టి
 యాత్మమార్గము దుర్గమం - బుడచి కవులు. ౧౪

శబ్దమునకును భిన్నమై, - స్పర్శరూప
 ములకు వేఱయి, అవ్యయ - ము, నరసంబు
 నౌచు, నిత్య. మగంధంబు - నై, యనాద్య
 సంతమై, మహాత్మునకంటె - సధికమై, ధు)
 వం బయినదానిఁ గొనువాఁడు - బాయు మృతిని.

నాచి కేతంబయిన యీ స - నాతనకథఁ
 జెప్పి మృత్యువు, దీనిని - జెప్పవాఁడు,
 విన్నవాఁడు, మేధావియై - వెలయుచుండు,
 బ్రహ్మలోకంబున స్నేహి - పదము నొందు. ౧౫

పరమమును గుహ్యమైన యీ - ప్రధితకథ నె
వండు పరిశుద్ధుడై చెప్ప - బ్రాహ్మణసభ
నైన, శ్రాద్ధకాలంబున - నైన, సతఁ డ
సంతఫలముల నెప్పుడు - నందఁ గలఁడు.

౧

ఇది తృతీయవల్లి

ఓఱి

చతుర్థవల్లి

ఇంద్రియంబుల బ్రహ్మ స్మ - జించె విషయ
భూతముల; అవి విషయముల్ - పోలఁజూచు;
అవియుఁ జూడంగఁజూలవ - యంతరాత్మ
సమృత్తుడగుటకు ధీరుఁ డ - య్యవి త్యజించు
బ్రాహ్మసౌఖ్యములం గోరి - బాలుఁ డెప్పుడు
యమునిపాశంబులకు గుటి - యగుచు నుండు;

ధృవమయిన దమృతత్వ; మ - ధృవము లెల్ల
 వర్జనీయంబులనుచు ధృ' - వంబ కోరు
 ధీరుఁ డన్యంబు మదిలోనఁ - గోరఁ బోడు. ౨

స్పర్శమును, రూప, రస, గంధ, - శబ్దములును,
 భోగములు దేలిచేఁ జూడఁ - బోలు నదియె
 యిద్ది; ఇఁక మిగిలినది మ - తెద్ది గలదు?
 నీవు ప్రశ్నించినది యిదే - నిశ్చయంబు, 3

స్వప్నమందున జాగ్రద- వస్థయును
 సగపడఁగఁ జేయు నెద్ది య - యాత్మ విభవ
 మహితమగుదానిఁ దెలుపుచు - మహిని ధీరుఁ
 డెప్పుడు శోకముఁ గడచి ను - ఖించుచుండు. ౪

కర్మఫలముల భుజియింపఁ - గర్తయుగుచు
 జీవరూపమునను నాత్మ - చేత మూఁడు
 కాలములు శాసితంబులౌ - లీల ననుచుఁ

చతుర్థపల్లి

దెలియు వాఁ డాత్మరక్షకై - తిరుగఁబోడు;

నీవు ప్రశ్నించినది యిదే - నిశ్చయంబు.

పూర్వ ముదకంబులందునఁ - బుట్టినదియు,

బ్రహ్మచే నిర్మితంబయి - పరఁగుచుండు

నదియు, బుద్ధిగుహంతర - మందుఁ జొచ్చి

భూతములతోడ వెలసెన - పూర్వముగను;

నీవు ప్రశ్నించినది యిదే - నిశ్చయంబు.

అదితియుం దేవతామయ - మగుచుఁ బ్రాణ

ములను గూడుచు, నెయ్యది - పుట్టియుండె

బుద్ధిగుహను బ్రవేశించి - భూతరాశి

యందు నెయ్యది ప్రభవించె - నదియె యిదియు

గర్భిణులు లెస్సగ ధరించు - గర్భమువలె

నరణులం బొంకిముగను నే - యగ్ని యుండు,

దినదినము జనుల్ జేసి ను - తింతు రాజ్య

మాదిగా హవిస్సుల వేల్చి, - అదియె యిదియు.

తరణి యోదుండి పుట్టు, న - స్తంగతుడగు
 నెందు, సర్వదేవతలును - నందె యుందు,
 రది గడువనేరఁ డెవ్వఁడు - నట్టి బ్రహ్మ
 మే నుని నచికేత! పృ - శ్నించినదియు. ౯

ఇహమునం బరమంబున - నెసఁగునట్టి
 రెండు నొక్కటియై యొప్పు - చుండు సుమ్మి;
 అట్టి వరచుంబునం దైక్య - మాదలేని
 వాఁడు మృత్యుపురకుఁ బాలు - పడుచునుండు. ౧౦

మనసుచేతిన దీనిఁ బొం - దంగవలయు;
 దీన నానాత్వ వింశతిక .. యైన లేదు;
 ఎవ్వఁ డిందు నానాత్వ మీ - క్షించుచుండు
 నతఁడు మృత్యువునకు పశుఁ - డగుచునుండు. ౧౧

పురుషుఁ డంగుష్ఠమాత్మకృడై, - భూత భవ్య
 మనున నీను. ౧౨ శేష - మున వసించు.

అందుచే నాత్మరక్షణ - సందఁబోడు;
 నీవు ప్రశ్నించినది యిదే - నిశ్చయంబు. ౧౨
 పురుషుఁ డాగుప్తమాత్మైక్య - పొగయులేని
 యగ్నిఁబోలెను యోగుల - కగపడుచును
 భూతభవ్యంబులకుఁ దా వి - భుండగుచును
 నేఁడు తేవును నెప్పుడుఁ - జూడఁబడును. ౧౩
 ఉన్నతస్థలి నర్పించు - నుదక మచల
 ములకు బారుచు నశియించి - పోవునటుల,
 ఆత్మధర్మములను దా న - నాత్మధర్మ
 ములని నకుఁ జెంచి సంసార -మునఁ జరించు. ౧౪
 శుద్ధజలమునఁ గలసి వి - శుద్ధమైన
 జలముపోలిక నాత్మ వి - జానలబ్ధి
 నాత్మశుద్ధిని గౌతమా ! - యందు మునియు. ౧౫

ఇది చతుర్థవల్లి.

కరోపనిషత్తు

పంచమవలి

ప్రదునొకండుద్వారంబులఁ - బరఁగు పరమ
వక్రచేతను నజునిదై - వరలుచుండు;
అట్టి పరముని ధ్యానించి - యఖిలశోక
మును దరించి, సంసార వి - ముక్తుఁ డగును
సరుఁ; డిదే నీవు ప్రశ్నించి - నదియు సుమ్ము. ౧

అంతరిక్షంబునందున్న - హంసుఁడైన
ఆకసంబునఁగల వాయు-వైన, భూమి
యందుఁగల యగ్నియైన, గృ - హంబులందు
అతిథియు, స్నర, దేవతా - ఋతములందు
వ్యోమమం దున్నయవియెల్ల - నుదక, భూమి,
యజ్ఞ, పర్వతములఁ బుట్టు - నఖిల విశ్వ
మాపరబ్రహ్మమును సత్య - మగుచు వెలయు. ౨

ప్రాణ మూర్ధ్వభాగమున న- పానమును న
 ధోగతిగఁ బఁపి యెవ్వఁడు - శోచు, హృదయ
 మందు వామనరూపంబు - నంది యతని

భావనము చేతు రా సర్వ - దేవతలును. 3

దేహియై, దేహగతుఁడయి, - దేహముక్తి
 నొంది, విడిపోవు నీయాత్మ - యందునై న
 నింక నేముండు; ఇదియె పృ - శ్నించినదియు. 4

ప్రాణమును సపానమును జీ - వంబునకును
 హేతువులు కావ; ఆరెండు - నందు నాశ్ర
 యించు నాయాత్మచేత జీ - వించు నరుఁడు;
 నీవు పృశ్నించినది యిదే - నిశ్చయంబు. 5

అయ్య ! చెప్పెద నీకు గు - హ్యము సనాత
 నంబు, బ్రహ్మంబు నగుచును - నలరు నాత్మ
 మరణ మెట్లొందునో గౌత - మా! యదెల్ల. 6

స్వీయకర్మంబు జ్ఞానంబు - జేసికొన్న
 జీవు లాయాయి యోనుల - జెందుచుండి
 దేహముల బొంద, నితర గొన్ని - స్థితర దాల్చు.
 సుప్తియందున్న జీవుల - జొచ్చి, కామ
 మలను బురికొల్పి, మేల్కొల్పి - వెలయుచుగడు
 సట్టిపురుషుడు పరిశుద్ధు - డతఁడే బ్రహ్మ
 యతఁడే యమృతం డనెడుపేర - నలరుచుండు;
 సతినే సర్వలోకంబు - వాశ్రయించు,
 నెవ్వఁడును నాతని నతిశ్ర - మింపలేడు;
 నీవు ప్రశ్నించినది యిదే - నిశ్చయంబు. ౮
 అగ్ని యొక్కఁడే లోకంబు - నందు జొచ్చి
 వివిధరూపంబులం బొంది - వెలయునట్లు
 వివిధరూపంబులం బొంది - వేఱవేఱ
 నగవడును సర్వభూతాంత - రాణ్మ యొక్కఁడే. ౯

వాయు నొక్కడె లోకంబు వలనజొచ్చి
 వివిధరూపంబులం బొంది - వెలయునట్లు
 వివిధరూపంబులం బొంది - వేటువేట
 నగవసు సర్వ భూతాంత - రాత్రి యొక్కడె. ౧౦
 సర్వలోకంబులకును దాజక్షువగుచు
 జాక్షుపంబులౌ బాహ్యదో - పములచేత
 నంటఁగారాని యా సూర్యు - నల్లె, దుఃఖ
 బాహ్యుడగుచును దుఃఖంబు - బడయఁబోక
 యలరు నొక్కడె సర్వభూ - తాంతరాత్మ. ౧౧
 సర్వమును దనవశమందు - జరపి యొక్కఁ
 డగుచు నలరెడు సర్వభూ - తాంతరాత్మ
 వ్యక్తముంజేసె నవ్యక్త - మందునుండి;
 అతని నాత్మస్థుఁ డెలిసిన - యతఁడె యెపుడు
 సౌఖ్యమందు; అన్యుని కది - సాధ్యపడదు. ౧౨
 అస్థిరంబులలోన ని - త్యత భజించు
 చేతనంబులౌ వానిలో - జేతనుడయి

నైక్కుగాఁ గనంబడుచోట్ల - నొక్కడగుచు
 కోరికలఁ బురికొల్పుచు - మీటి వృథయ
 వర్తియకా వానిఁ జూచెడి - వారె ధీరు,
 లట్టివారికె శాశ్వతం - బైనశాంతి
 కలుగు; ఇతరుల కాశాంతి - కలుగఁబోదు. ౧౩
 అట్లనిర్దేశ్యమై పరం - బైన సుఖము
 నిదియె యనుచును దెలియంగ - నెట్టులగును ?
 అదియుఁ దెలియంగఁజెప్ప స్వ - యంప్రకాశ-
 మో విశేషమగు ప్రకాశ - మో యెఱుంగ. ౧౪
 దానిలో సూర్యుఁడగుట - దారకలును
 మేఘపులును బ్రకాశింపంగ - పెరవులేద
 టన్న, ఈ యగ్నియన నెంత? - అతనికాంతి
 చేతనే సర్వముం బ్రకా - శించుచుండు. ౧౫

ఇది పంచమవల్లి.

ప ప వ ల్లి

డైర్ధ్యమూల మధశ్శాఖ - మొప్పనట్టి
 యీ సనాతనాశ్వత్థబే - యెవుడు శుద్ధ
 మనఁగ బ్రహ్మాంబు ననఁగను, - అమృత మనఁగ
 వెలయు; లోకంబులెల్లను - నిలచు నందు;
 దీవి నెవ్వఁడుఁ గడవంగఁ - బూనలేడు;
 నీవు పోల్పించినది యిదే - నిశ్చయంబు.
 సూక్ష్మమగు నీ ప్రపంచంబు - శుద్ధమైన
 బ్రహ్మమం దుద్భవిల్లు; వ - జగ్గింబునకు మ
 హద్భయంబునఁ గంపంబు - నందునట్లు
 వడఁకునని తెలియుచు మృతి - బడయఁబోరు.
 దీవిభయమున నగ్నియు, - దీవిభయము
 చేత సూర్యుఁడు దపియింపఁ - జేయుచుందు,
 చింద్రుఁడును, వాయువును, మృత్యు - విట్టియైదు
 గురును నతనికి భయపడి - జరవుచుందు.

ఈశరీరము విడువని - యితలోనె

దానిఁదెలియంగ శక్తుఁడు - గానివాఁడు

సృష్టిగల లోకములఁ బుట్టి - చేరుచుండు

వివిధ దేహంబులను జీవుఁ - డవితథముగ.

౪

అద్దమందునవలెఁ దోచు - సాత్త్వియుండు;

కనులవలెఁ దోచును బిత్థలో - కమునయందు;

వెలయు గంధర్వలోకాన - జలమునందు

నట్లు, చుట్టునుముట్టి ఛా - యాతపముల

వలెను బ్రహ్మలోకంబున - వెలయుచుండు

ఇంద్రియముల పృథక్త్వంబు; - ఇంద్రియముల

సృష్టిలక్షణములు; అవి పునః - సృష్టిగొనుటఁ

దెలిసి ధీరుఁడు దుఃఖంబు - వలనఁ బోఁడు.

౬

అధికమాను మన స్సింద్రి - యములకంటె;

మనసుకంటెను సతంబు - మహితమగును;

మహితమా నాత్మ యంతకు - మహితమగును;
ఆమహత్తున కవ్యక్త - మధికమాను. 2

వ్యాపకుండు నలింగుఁ డ - వ్యక్తజగము
కలఁటెఁ బురుషుండె యుత్తముఁ - డంట నిజము;
దీనిఁ దెలిసి విముక్తుడై - దేహి యమృత
భావముంగూడఁ దప్పక - పడయఁగలఁడు. 3

దర్శనంబున నుండ దా - త్మస్వరూప
మిదియుఁ జక్షువునకుఁ గోచ - రింపఁబోదు;
మనసున, మనుష్యుని హృదయ - మునను, దాని
సర్వగతముగఁ దెలిసెడి - జనులు మృత్యు
రహితులై యొప్పుచుందురు - మహిని నెపుడు. 4

ఐదు జ్ఞానేంద్రియంబులు - నవల మనను
నాత్మయం దుండుటయు, బుద్ధి - యచలయగుట
దీనినే పరమగతియని - తెలియుచుండ్రు. 5

స్థిరముగా నిందియంబుల - వరలుచుంట
 యోగమని తలంచుదు రట్టి - యోగ మెపుడు
 జననము సపాయమును గల్గి - చనుటచేత
 అప్రమత్తుడై యుండుట - యవసరంబు. ౧౧
 వాక్కు చే, సునసున, గంటి - వలనగాని
 యాత్మతత్త్వంబుఁ దెలియంగ - నగునె యెందు ?
 అస్తికుని కది తెలియంగ - నగును గాని,
 నాస్తికుడు దానిఁ దెలియ న - నర్హుఁ డగును. ౧౨
 ఉభయతత్త్వంబులను గని - యుండి, యదియు
 నున్నదనువాఁడె తెలియు నా - యునికి నెపుడు:
 ఉండునని తెలిసినవాఁడె - యుండుఁ దత్త్వ
 మదియుఁ దిరముగ నాత్మలో - నమరియుండి. ౧౩
 హృదయమును నాశ్రయించిన - యెల్లకోర్కు
 లెడలిపోవఁగ మర్త్యుఁ డ - మృతుఁ డగుచును
 బ్రహ్మమునుబొంది సుఖములఁ - బడయఁగలఁడు. ౧౪

భువిని నజ్జానబంధముల్ - పూన్కిఁ ద్రొంచు
నపుడె మర్త్యుఁడు నమృతత్వ - మందఁగలఁడు;
ఇదియె యనుశాసనంబని - యెఱుఁగుమయ్య. ౧౫
నూఱునొక్కటినాడు ల - నూనమ గను

హృదయముననుండు; అందుండి - యెడలి యొకటి
మూర్ధమును జీల్చికొని దాని - మూలమునను
నూర్ధ్వగతిఁబొంది యమృతత్వ - మొందు నరుఁడు ;
మిగిలినవి యుత్క్రమణ ని - మిత్తములగు. ౧౬

పురుషుఁ డంగుష్ఠమాత్ముడై - పరఁగ జనుట
హృదయమున నంతరాత్మయై - యెసఁగియుండు;

దైర్ఘ్యమున నిషీకంబును - దర్శనుండి
తీయరీతి వానిని బయ - వ్రీయవలయు
నాత్మ దేహంబునందుండి; - అదియె శుద్ధ
హంచు నమృతంబటంచును - ననఁగఁబడును. ౧౭

ఇట్లు నచికేతునకు యముఁ - డెఱుక చేసి
యన్న బ్రహ్మత త్వంబును - యోగవిధిని

సర్వమును విని బ్రహ్మని - జ్ఞాని, విరజః
 డగుచు మృత్యువును జయించె - సతఁడు; ఇట్లే
 యన్యః డధ్యాత్మమును మది - సరసేనేని
 అతనివలె సమృతత్వంబు - నందఁగలఁడు. ౧౩
 అతఁడు రక్షించుఁగాక మ, - మృతఁడ యనుభ
 వింపఁజేయునుగాక, మే - మిరువురమును
 గలసి వీర్యవంతులమౌచు - వెలయుచుండి,
 అట్టి తేజస్వియగుదాని - సభ్యునించి,
 ఒండొరులకును విద్వేష - మొదవకుండ
 నుండునట్టులఁ జేయుచు - నుండుఁగాక ! ౧౪

ఇది పఠవల్లి

క రోపనిషత్తు సంపూర్ణము.

శ్రీబ్రహ్మర్పణమస్తు.

ఓమ్ తత్ సత్.

ప్రపంచమంతట గల శ్రీమహాత్ములు.

రాజమహేంద్రవరము.

ధర్మావలంబులగు ఆంధ్రదేశీయులకు విన్నపము.

మహాశయులారా !

నానావిధవైమనస్యములతోడను, పరస్పరద్వేషములతోడను నిండియుండి ప్రపంచము నేడు ప్రలయమార్గమును బట్టుచున్నది. లోకమునకు కలుగుచున్న యహితమును నివారించుటకు ఈశ్వరారాధనమే ప్రధానమైయున్నది నేడు మానవుల హృదయములందు మఱిల నీశ్వరుని నెలకొల్పవలసియున్నది. మానవకోటిలోని యాయాజాతులవారు దేశ, కాల, పాత్రితలనుబట్టి యీశ్వరస్వరూపముల

గూర్చి యొకొక్కరికిగనూహించియున్నారు. ఆయా
 హాలు వారివారి సనాతన గ్రంథములందు నిరూపిం
 పబడియున్నది. క్రైస్తవులకు బైబిలు ప్రధానగ్రం
 థము. ముహమ్మదీయులకు కురానే-షరీఫు మూల
 గ్రంథము. పారసీవారికి ఆవెస్తా అనునది ముఖ్యము.
 జౌద్ధులకు తీప్రిటకములు ఆదిగ్రంథములు. మనకు
 వేదములును ప్రస్తానత్రయమును ముఖ్యములు.
 ఆయా మూలగ్రంథములు దేశభాషలలో వెలువడి
 ననేగాని జనుల కాయామతముల గుఱించి తెలియు
 టకుగాని, తెలిసికొని పరస్పర వైషమ్యములనువీడి
 ధైర్యమత్యముతో ప్రవర్తించుటకుగాని వీ లేర్పడదు.
 కావుననే యీగ్రంథమాల స్థాపింపబడినది. అండు
 మొదటిపుష్పమయిన కురానేషరీఫు ఆంధ్రులయా
 దరణమునకు పాత్రమై యలరారుచున్నది. ఆయా
 దరణమువలన గలిగిన యుత్సాహముచేత నితర

మత మూలగ్రంథములను గూడ ప్రకటింప నిశ్చయించినాము. ఈ గ్రంథమాలలో రెండవపుష్ప గుచ్ఛముగా “అధర్వవేదమును” ప్రకటింప నిశ్చయించినాము. ఏతద్గ్రంథప్రకటనమునకు సుమారు రు 10,000 లు పెట్టుబడి పెట్టవలసి ఉన్నది. అట్టి పెద్దపోకడకు దిగకపూర్వము కొన్ని చిన్నగ్రంథములను ప్రకటించి, వాని విక్రయమువలన వచ్చిన ఆదాయమును పెద్దగ్రంథముల ప్రకటనమునకై వినియోగింప నెంచినాము. ఈ గ్రంథప్రకటనము చాల సప్తముతో కూడికొనియున్నదని యెఱింగియు, ధర్మప్రచారముకొఱకును, విజ్ఞానవ్యాప్తికొఱకును, ప్రయత్నింప సంకల్పించుకొన్న వారముగుటచే ఈభారమునుపూనియున్నాము. మాయుద్యమముపట్ల ధర్మాభిలాషులగు నన్నదేశీయులు సాదరదృష్టిని ప్రసరింపఁ జేయరాదుని యాశపెట్టుకొని, మిగిలిన విషయములను భగవంతునికి వదలిపెట్టుచున్నాము.

మాకార్యస్థానమున దొరకు గ్రంథములు.

కు రా నే ష రీ ఘ

ఇది ముహమ్మదీయుల మతగ్రంథము. ఇందువారి మతమేగాక యాచార్యవ్యవహారములన్నియు వర్ణితములై యున్నవి సత్యాన్వేషణపరులును, భారతి వర్షాభ్యున్నతిని గోరువారును దీనిని తిప్పక చదువ వలయును. ఇది ఆంధ్రవాఙ్మయమున శాశ్వతముగ నిలువఁగలదు. ముహమ్మదీయులును హిందువులును గూడ నీగ్రంథము నెక్కుడుగ ప్రశంసించియున్నారు. అనువదించినవారు రాజమహేంద్రవర కళాశాల యందు గీర్వాణాంధ్రభాషాధ్యాపకులగు

చిలుకూరి నారాయణరావుగారు,

ఎమ్. ఏ., ఎల్. టి.,

800 పుటల గ్రంథము వెల రు. 4

300 ప్రభులు మాత్రము మిగిలియున్నవి. నూలు ప్రభులు చెల్లిననే ప)టి 1కి రు 10 లు వెల పె.చబడును. గనుక త్వరపడవలెను.

గ్రంథమును గుఱించి మహమ్మదులును సత్తీకలును నొసంగిన కొన్ని యభిప్రాయములు :-

ఖాన్ బహద్దర్ హక్ మే సయ్యద్ అబ్దుల్ వజీవ్ అనే మంజుమియూనా హేబుగారు, కడప.

కురాను గ్రంథమును తమ రాంధ్రీకరించి మహమ్మదీయ ప్రపంచముయొక్క కృతజ్ఞతకు పాత్రులయినారు. అనువాదము నులభముగాను, భాషమనోహరముగాను ఉన్నది. మియుదారాతికయమలను శ్లాఘించుచు గు. 50 లు పారితోషికముగఁ బంపుచున్నాను.

ఖాన్ బహద్దర్ మహమ్మద్ హబిబుల్లాఖాన్ బహద్దరుగారు, బంగనాపల్లి ఎస్టేటు దివానుగారు:-

చాలకాలమునుండి కురాన్ పరిషత్తు నేనే యాంధ్రీకరింపఁ బ్రయత్నించుచుంటిని. కాని, శ్రమ యపారమగుటచే నిరాశ

చేసికొంటిని. ఇంతలో మీయనువాదమును జూడఁ దటస్థించి నది. మీయనువాదము సర్వభౌత్వాఘ్నమై యున్నది. చక్కని యింపయిన పాకములాపడినది. ఇస్లామునుగూర్చి తెలిసికొనఁ గోరువారి కందరికిని మీయనువాదమును చదువవలెనని చెప్పి చుండును. ఈవిషయమై నాప్రయత్నములోప మేమియు చేయను. మిమ్ము పరిమేశ్వరుఁ డనుగ్రహించును గాక !

ఖాన్ బహద్దర్ ఎమ్. బజులుల్లాసా హేబుగారు,
సి. ఐ. ఇ., ఓ. బి. ఇ., కడపజిల్లాకలక్టరుగారు.

కురానేషరీఫుయొక్క మీయాంధ్రానువాదమును చదివి నాను. చాల చక్కగా ఉన్నది.

హాకీమ్షరీఫు అబ్దుల్ కరీమ్ సాహెబు బహద్దరుగారు
అమలాపురము, గోదావరిజిల్లా.

తమరు కురానేషరీఫును తెలుగులోనికి అనువదించినందుకు నే నున్న నాచిత్యమును చాలా కృతజ్ఞులమై యున్నాము. ఇందు తోరు. 50 ను పంపుతున్నాను. దయచేసి పన్నెండు ప్రతులు పంపించండి.

ఇ. డి. మార్చినుగారు, బి. ఏ., ఎల్. టి.,

హెడ్డాస్టరు, వాడ్డలహైస్కూలు, బళ్ళారి.

తమరుపంపిన కురానేపరీక్షను చూచి చాలాసంతోషించి
నాను. అనువాద ముద్రితముల బాగున్నది. మాబడిలోని ఉపా
ధ్యాయులున్న విద్యార్థులున్న దాని చదివేటట్లు ప్రోత్సా
హిస్తాను.

అదిరాజు కీర్తిరాములుగారు, మొఖా

సాదారు, పుయ్యూరుపేట, శృష్టిజిల్లా.

తాము కురానును తెనిగించినదలి యవారహృదయమును
కొనియాడుచున్నాను. అంధ్రవాక్యమునకు సూతనాలంకార
మును చేర్చుటయేకాక, మీరు తెనుగు శిక్షములో హిందూముఖ
లను సఖ్యతకు పునాదిపెసినారు. తమకు గు 116 లు పాఠో
పేకముగా బంపనిశ్చయించినాను.

మన్నీముహమ్మదు ఇస్మాయిలుఖానుసాహెబు

గారు, పార్టీ, అరబ్బీ, ఉద్దూమన్నీగారు

గవర్నమెంటు ఆర్డర్స్ కాలేజీ

రాజమహేంద్రవరము.

చిలుకూరి నారాయణరావుగారు ఆంధ్రులు తమభాషలో

కురానును చదువకుండిరిను కొంతను నివారించినారు. వారితో
కలిసి నేను అనువాదమును సాంతముగా సావధానముగా చదివి
నాను. అనువాదము బహుసామర్థ్యముతో నిర్వహింపబడినది.

భాజీముహమ్మద్ కుదుర్తుల్లాఖాన్ ఫతీబ్, ముస్వీము.
హమ్మద్ షైజుల్లాగార్లు, ఇచ్ఛాపురం, గంజాం జిల్లా.

మేమీ యనువాదములోని కొన్ని భాగములను విన్నాము.
చాలా బాగుగ నున్నవి. మూలములోని యర్థముగాని సారస్వ
ముగాని ఇంచుకయు చెడలేదు. మాకు చాలా సంతోషమయి
నది. దేవుడు నారాయణరావుగారి సమగ్రహితముగాఁ !

ముహమ్మద్ మొహిద్దీన్ సాహెబుగారు, కోఆపరే
టివు సొసయిటీల అసిస్టెంటు రిజిస్ట్రారుగారు,
గంజాం జిల్లా.

నాన్నేహితులైన నారాయణరావుగారు చేసిన కురాను
అనువాదములోని కొన్ని భాగములను మిక్కిలి యుత్సాహము
తో వింటిని. చక్కని తెలుగులో మూలగ్రంథము సర్థము మనో
హరముగ రచించుటయందు గ్రంథకర్త చాలా పాటుపడినారు.
నారాయణరావుగారి పటి విద్వాంసులును పండితులును ఇట్టిపనికి

పూనుకొని నిర్వహించుట ముస్లిములయొక్కయు, దేశముయొక్కయు భాగ్యము.

నవాబు మేజరు ముస్తజు యారుద్ చాలాసా హేబుగారు, హైదరాబాదు (దక్కను):

సాధారణముగా అనువాదములనునవి పాఠాపీఠములుగా నుండును. గాని, తమ యరువాద మట్లుగాక యతిమనోహరముగ నుండుటజూచి చాల నానంద మొందితిని. ఇట్టి గొప్ప కార్యమును సాంతముచేయుగల మీయుత్సాహమును, ఉదార హృదయమును శ్లాఘించుచున్నాను. ఈ క్రింథముకొఱకు చాల కాలమునుండియు ఎదురుచూచుచుండ తమమూలమున నిదిబయలుపడుటచేత, ముస్లిముప్రపంచమంతయుఁ దమయెడలఁ గృతజ్ఞతజూపవలసియున్నది. (మరొక ఉత్తరములో) అచ్చున్ను, బైండింగున్న ముస్టులుమాటగట్టుచున్నవి. భాషనులభిమై స్వచ్ఛమై యున్నది. తెలుగువారందఱును పఠింపవలసియున్నది.

నవాబ్ జడా ఎ. మీర్ జరుద్దీన్ గారు, కలకత్తాలో వోస్టు టెలిగ్రాఫుల అసిస్టాంటు ఛైర్మను జనరలు గారగు ఖాజుహద్దర్ మీర్ ముజరుద్దీనుగారి భార్య:

తమగ్రంథమును చదివించి వింటిని, చాల చక్కగానున్నది. దయయుంచి 25 పృథులను వి. పి, గా పంపండి. స్కూల్కు బహుమాన మియ్యవలసియున్నది.

హిందూ, మద్రాసు.

అనువాదము చక్కగ నున్నది. ఆంధ్రదేశములో హిందూ ముస్లిముల సఖ్యతకు లోడ్వడను.

స్వరాజ్య, మద్రాసు.

ఈకాలమున బయల్పడలవలసిన పుస్తకము. చిరకాలమునుండియున్న కోరికదీరినది. హిందూముస్లిము సఖ్యతకిదే సాధనము.

ఆంధ్రవిత్తిక, మద్రాసు.

అనువాదకుని యుదారాతిశయము స్పష్టము. ఆంధ్రవాఙ్మయమున కీగ్రంథ మమూల్యలంకారము.

కృష్ణాపత్రిక, బందరు.

ఈ రాను అనువాదము జాతీయతాతరంగములను పలము. హిందూముస్లిముల కడతెగని సఖ్యమును గూర్చుట కీగ్రంథము

నీలగిరి, నల్లగొండ (నిజామురాష్ట్రము)

తను రతిసానుష్ఠానముతో నిర్వహించిన కురాను అనువాదమునకు మిమ్మల్నినందించుచు కొంతకాలమువరకును మీగ్రంథప్రకటనమును మాపత్రికయందుచిత్రముగ వేయుటకు నిశ్చయించినాము.

మాజెర్నూరిపూర్వ, కలకత్తా:

సకలశ్రమలకును ధనవ్యయమునకును ఓర్పు, ముహమ్మదీయ సంప్రదాయానుసారముగ, పదిసంవత్సరములు కృషిచేసి రచించిన యనువాదము. హిందూమస్లిముల కలహములు బయలుదేరుచున్న ప్రస్తుతకాలమున వాని నణచుటకీగ్రంథము అమూల్యసహాయముగా నుండగలదు. ప్రపంచమున మిక్కిలి వ్యాప్తి జేందియున్న ఇస్లామును గూర్చి తెలియగోరువారు దీనినితప్పక కొనవలెను.

సప్రసిద్ధనాయకులైన సర్ ముహమ్మదు హేకు

గారు, లాహోరు, పంజాబు:

మీరు కురానును తెలిగించినారని తెలిసికొని మిక్కిలి సంతోషించితిని. ఇండియాలోని యాయామతములవారు పరిస్థితి

రాచారములను విశ్వాసములను దెలిసికొనుండుటచేతనే నేడు
విషమపరిస్థితు లేర్పడినవి. ఈయనువాదమువలన చిరవాంఛితము
లమిరీడ్చినారు ముస్లిములందఱును మిశ్రకృత్జాతయుండవలెను

ఇతర ప్రచురణములు

ఉపనిషత్తులు

(ప్రథమ భాగము)

ఇందు ఈశావాస్య, కేన, ఐతరేయ, కఠోపని
షత్తుల యర్థము మనోహరములైన గీతములు,
ద్విపదలు, గేయముల రూపమున రచింపబడినది.
స్వామి ఆత్మానందయోగి రచించినది. వెల రు 0-6-0
అశోకచక్రవర్తి ధర్మశాసనములు.

కొత్తగా కనుగొనబడిన యశోకుని ధర్మశాసన

ములలో సహా శాసనములన్నియు ఇందున్నవి. శాసనములకు సంస్కృతాంధ్రానువాదములు గలవు. ఆమహాచక్రవర్తి ధర్మవ్యాపమునకై చేసిన ప్రయత్నములేగాక, యానాటి చరిత్రయు నిందుమూలమునఁ దెలిసికొనవచ్చును. అశోకుని జీవచరిత్రమును, ఇతర బౌద్ధమతవిషయములును గల చక్కనియుపోడ్డతము కలదు. ప్రతివారును చదివితీరవలసిన గ్రంథము. బడులలోను కాలేజీలలోను “సోయ్సుబుక్కు”గా ఉపయోగించఁదగినది ఈధర్మానుశాసనమును చదివి ధన్యులుకండు. కర్త. సుప్రసిద్ధ పరిశోధకులును, ఆంధ్రదేశీయైతిహాస పరిశోకధమండలిస్థాపకులును, దాని ప్రధానాధ్యక్షులును అగు చిలుకూరి నారాయణరావు, ఎమ్. ఏ., ఎల్. టి., గారు.

వెల రు. 2 లు మాత్రము.

గీతా తత్త్వము

—:0:—

(అచ్చులోనున్నది)

భగవద్గీతము చదివినను ఆమహాగ్రంథమందు జీవాత్మ, పరమాత్మ, ప్రకృతి, కర్మము, మోక్షము, మొదలగు విషయములగూర్చి యనేకస్థలములలో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ముచ్చటించి యుండుటచేత ప్రత్యేకవిషయములగూర్చి యొక్కచోట తెలిసికొనుటకు వీలగునట్లు శ్లోకము లమర్పబడి చక్కని యుపన్యాసముల యుపోద్ఘాతములతో ఈగ్రంథము రచింపబడియున్నది. గీతార్థమును స్పష్టముగా తెలిసికొనగోరువా రీగ్రంథమును తప్పక చదువవలయును. స్వామి ద్వైతానందులవారి విరచితము.

వెల రు 1 మాత్రము.

రాః బో పు గ్రంథ ము లు

ఉ ప ని ష త్తు లు

(రెండవభాగము)

ఇందు పోశ్న, మంచూక, మాండూక్య, షైత్తిరీ
యోపనిషత్తుల యర్థము ద్విపదలు, గేయములు,
తేటగీతముల రూపమున వ్రాయబడియున్నది.
త్వరలో వెలువడఁగలదు.

అ ధ ర్వు వే ద ము

బ్రహ్మాండమయిన గ్రంథము. 10,000 పుటలుం
డవచ్చును. ఆంధ్రదేశీయులందఱును తోడ్పడినగాని

యీమహాత్కార్యము జరుగదు. గ్రంథము పూర్తియై
అచ్చుకు సిద్ధముగానున్నది. ఈగ్రంథము విషయమై
వివరములు తెలియఁగోరువారికి తెలుపబడును.

మాతాకార్యస్థానమున నీకింది గ్రంథములు దొరకు
ను. రాజమహేంద్రవర హిందూనమాజము
వారు ప్రకటించినవి.

శ్రీమద్భగవద్గీత

ఆధ్యవచనము. శే. బ. తెన్నెగు. గీతార్థము అర
టిపం డొలిచి చేతఁబెట్టినట్లుండును.

వెల ౦—10—0 లు మాత్రము.

స్తోత్ర త్రయము.

—:0:—

1. శివానందలహరి రు. 0-6-0 లు (అద్వైతులది).
2. ముకుందమాల రు. 0-4-0లు (విశిష్టాద్వైతులది).
3. ద్వాదశస్తోత్రములు రు. 0-6-0 లు (ద్వైతులది).
 మూడు స్తోత్రములను కలిపి బైండింగు చేసినది.
 రు. 0-10-0 లు. అర్థతాత్పర్యములు గలవు.

సంగ్రహ రామాయణము.

కర్త:-బి॥ శ్రీ॥ చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహం
 పంతులుగారు. వెల రు 0-10-0 లు.

శ్రీ వివేకానందోపన్యాసములు.

కర్త:-కీ. శే. నండ్లూరి మూర్తిరాజుగారు.

గు. 0-10-0.

కర్త:-కీ||శే|| నందూరి మూర్తిరాజుగారు. రు.0-10

స నా త న ధ ర్మ ము .

(అచ్చులో నున్నది.)

సరి కొత్త గ్రంథము. హిందూధర్మమంతయ
ఇం దతిసులభముగ పసిబాలురకైనను బోధపడునట్లు
వివరింపఁబడియున్నది. వజ్రాశ్రమవిధానము, జీవా
త్మ పరమాత్మల స్వరూపము, ప్రకృతిస్వరూపము,
దైవతాదైవతవిశిష్టాదైవతమత నిరూపణము, శ్రా
ద్ధము, మంత్రయోగము, హఠయోగము, లఠ
యోగము, రాజయోగము, సనాతనార్థవిద్యావి
నము, ఇట్టి విషయములన్నియో ఈగ్రంథమం
ముచ్చటించఁబడియున్నవి. హిందువు లనుకొనే ప్ర
వారున్నా చదివితీరవలెను.

వెల రు. 1. మాత్రము.

జాతీయవిద్యానిలయము వారి గ్రంథములు.

1. ఆంధ్రవీరులు:- క ర్త. సుప్రసిద్ధ పరిశోధకులగు మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మగారు. వెల రు. 1-4-0

2. ప్రాచీనవిద్యాపీఠములు:- క ర్త. శ్రీమదాచార్యుల రామణరావుగారు, ఎమ్. ఏ, ఎల్. టి., వెల రు. 1-4-0

3. ప్రాచీనాంధ్ర నౌకాజీవనచారిత్రము:- క ర్త. భావరాజు నెంకటకృష్ణారావుపంతులుగారు, బి. ఏ, బి. ఎల్.,

4. ప్రాచీనహైందవప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వము :- క ర్త. దేశభాట్ల లక్ష్మీనరసింహం పంతులుగారు, ఎమ్. ఏ, ఎల్. టి., అనంతపురకళాశాలలో చారిత్రాకోపాధ్యాయులు. వెల రు 0-12-0లు.

పై గ్రంథములు వలయువారు: జాతీయవిద్యాలయ

మేనేజరు, ప్రపంచమతగ్రంథమాలాకార్య సాగము, రాజమహేంద్రవరము.

నమియు ఈరకనలెస్సె. 33000
22-9-90

